

Hulladékarányosan számolt szemétdíj

Folytatás az 1. oldalról.

A szemétdíj húsz százalékkal nőtt az idén. A kedvezmények nélküli, lakossági hulladékiszárlási díj tavaly bruttó 762 volt, ez az összeg januártól 918 forintra emelkedett. A nyugdíjasok decemberig 381 forintot fizettek.

Az új rendelet szerint a családi házból egyedül, vagy másodmagukkal élők az ürítési díj felének megfelelő kedvezményre jogosultak. A családi házas körzetekben heti 110 liter hulladék szállítási,

kezelési és ártalmatlanítási díját kell megfizetni. Társasházban, a lakók számától függően, 240, 770 vagy 1100 literes hulladékgyűjtő edények ürítését fizetik – a gyakoriság a házból keletkező szeméttel mennyiségétől függ. A környezetgazdálkodási kht. idén is tíz százalékos kedvezményt ad azoknak, akik egy összegben befizetik az éves hulladékiszárlási díjat. A kedvezményezettnek ajándéksorsoláson vesznek részt, s visszanyerhetik az éves szemétdíjat is.

NY. P

Egy év haladék a HACCP-nek

A „Széchenyitől” is lehet pénzt kérni

Rendeltemódosításnak köszönhetően egy év haladékot kaptak a vendéglátósok és a közétkeztetésben érdekelt vállalkozások: csak 2002. december 31-ét követően kérheti számon tőlük a fogyasztóvédelem és az ÁNTSZ az élelmiszerbiztonsági rendszer (HACCP) meglétét.

Egy 1999 végén megszületett gazdasági, egészségügyi és földművelésügyi miniszteri együttes rendelet értelmében már 2002. január 1-jétől megkövetelték volna a vendéglátásban és a közétkeztetésben az úgynevezett HACCP-rendszer működését. A jogszabályt azonban nemrégiben, 2001. december 22-én módosították, s a bevezetésre idén december 31-ig haladékot adtak. A hír hallatán valószínűleg örömmujongásban törnek ki az érdekeltek, hiszen a Magyar Közlöny decemberben késve postázták, legtöbbjüknek pedig nem is tartozik a mindennapi olvasmányok közé.

A bűvös négy betű a „Veszélyelemzés Kritikus Szabályozási Pontok” elnevezést kapta a magyarban, s azt jelenti, hogy a vállalkozóknak saját élelmiszerbiztonsági rendszert kell működtetniük.

Az alapelvek természetesen mindenki egyetért, hiszen a cél az, hogy a fogyasztó jól járjon, étteremben friss, meleg ételt, cukrászdában szalonellátásos krémet kapjon. A HACCP-rendszer bevezetésével egyedül az volt a gond, hogy az eredeti rendelet kevés időt hagyott az átállásra, ráadásul még az EU-ban

sem követelik meg valamennyi tagországban. A HACCP-hez ugyanis pénz kell, korszerű konyhai berendezések, no meg egy tanfolyam elvégzését igazoló dokumentum, amelyet ugyancsak nem fillérekként adnak.

„A Kisosza a kezdetektől a halasztástért lobbizott és nem értette ezt az előrehaladást – mondta Martonosi István, az érdekképviselet Csongrád megyei titkára –, s végül sikerült is kiharcolni a további egy év türelmi időt. A módosított rendelet szerint az üzleteknek a HACCP-rendszer alkalmazását csak 2002. december 31-ig kötelesek megkezdeni. Vagyis az ellenőrző fogyasztóvédelmi felügyelőség és az ÁNTSZ addig a napig nem bírsághat”. Martonosi azért is örül a haladéknak, mert immáron a Széchenyi-terv programjaihoz is lehet pályázni, s 500 ezer forint vissza nem térítendő támogatással lehet csökkenteni az amúgy tetemes költségeket.

A megyei titkár arra is fölívta a figyelmet, hogy annak a vállalkozónak, aki eddig is korszerű eszközökkel, kulturáltan szolgálta ki vendégeit, nem kell kicsérélnie a berendezéseit. Neki csak a veszélyességi, azaz kritikus pontokat kell ellenőriznie, s adminisztrálnia az étel elkészítésének valamennyi fázisát. Aki azonban csak ezt követően kezd el vendéglátással, közétkeztetéssel foglalkozni, annak érdemes a legnagyobb körültekintéssel berendeznie az üzletét.

E. K.

Anna nem tűnik el

A szegediek közkedvelt ásványvíze, a gyomorpanaszok ellen is hatékony Anna-víz palackozott formájában legközelebb a felújított Tisza Lajos körüli fürdőben bukkan majd fel. Az eddigi palackozó cég ellen ugyanis felszámolási eljárás indult.

Az utolsó Anna-vizes palackokra 2001 nyarán helyezték a kupakokat, a közkedvelt szegedi ásványvízzel azóta nem is találkozhattunk az üzletekben. Az elmúlt év őszén pedig már azt is tudni lehetett, nem ártani leállásról van szó, hanem végleg abbahagyja a termelést az Anna Ásványvíz Palackozó Kft.

„Az ásványvízeiket szinte termelési áron kínáló multinacionális cégek nemcsak az Anna-víz, hanem más híres magyarországi márkaneveket is kiszorították a piacra” – fogalmazta akkoriban Lengyel József, a Fürdővizek Szeged Kft. ügyvezető igazgatója. Annak a cégnek a vezetője értékelte így a helyzetet, amelynek tulajdonosa, a szegedi önkormányzat 1996-ban bére adta a flakonba zárás jogát a három magánszemély által erre a célra létrehozott Anna Ásványvíz Palackozó Kft.-nek. A cég ellen 2001. november 13-án indult hivatalosan felszámolás, amelyet három hitelező indított: a Fürdővizek Szeged Kft., a Multigran, valamint a Constar International Tét Hungaria Kft. – tájékoztatta lapunkat Tihanyi Ernő, a felszámolással megbízott Dr. Felső Vállalkozás Szervező és Csődtanácsadó Kft. képviselője. A tartozás összege a mai gazdasági körülmények között szinte nevétségének számított, alig közelíti meg a 8 millió forintot. A legtöbbet, 7,3 milliót azonban a bérbeadó, a Fürdővizek Szeged Kft. követel. Lengyel József a hitelező szemszögéből még azt említette meg, a tartozás összege is bizonyítja, mennyire nehéz manapság a nagy márkákkal versenyezni a piacon. A híres szegedi ásványvíz ugyanis a legutolsó időkben még a flakonok és a címkék árát is nehezen tudta kitermelni. A Fürdővizek Kft. vezetője azonban hozzátette, az Anna-víz nem kell siratni, mivel változatlanul a nagyközönség rendelkezésére áll: az Anna-kútról bárki ingyen hazaviheti. Palackozott, szénsavas formájában pedig majd az új Anna-fürdőben jelenik meg, a lerobbant épület, a „gőz” felújításához ugyanis 2002 második felében már hozzákezdnek. Itt egy korszerű látványpalackozó zárja majd újra flakonokba a föld kincsét.

FEKETE KLÁRA

Kulturális központ lesz a Korzó vagy valami más?

Választék az ötletbörzén

A januári közgyűlésen valószínűleg még csak „első olvasatban” foglalkoznak a Korzóval.

Fotó: Schmidt Andrea

A jelenleg üres, használaton kívüli Korzó mozi sorsáról valószínűleg nem született még döntés a januári közgyűlésen. Am az előkészítő munka fölgyorsult, s az év első hónapjaiban annyi biztosan eldől: bérel-e a város tovább, vagy a tulajdonos kinttára bízta, mit kezd a Széchenyi téri patinás épület helyiségeivel.

Számtalan ötlet volt eddig arról, hogyan gazdagíthatná a központi fekvésű hely a város kulturális életét azután is, hogy moziként már nem funkcionál. Mint ismert, legelőször a Szegedi Kortárs Balett szeretett volna itt önálló „lészekhez” jutni, s Korzó, azaz Kortárs Zóna néven működtetni egy sokfunk-

ciós, a kortárs művészeti ágak produkcióit bemutató kulturális központot. Utóbb az egykori szegedi színházi ember, Iszlai Zoltán, illetve az általa jegyzett, közművelődési és színházi szakemberek, rádiós újságírók, a város kulturális életét szívükön viselő értelmiségiek által alapított egyesület jelentkezett, hogy befogadósínházként működtetné a volt mozit. Információink szerint szemet vetett a belvárosi helyre egy vállalkozó is, aki átvéne a bérletet az önkormányzattól és kulturális szórakoztató helyként használná a Korzót.

A legutóbbi városi döntés ebben a tárgyban az volt, hogy a kulturális bizottság gyűjtse össze a különféle ötleteket, kérjen városi intézmé-

nyektől is – mint a színház vagy a Bartók Béla Művelődési Központ – elképzeléseket a lehetséges felhasználásokról. Ez a folyamat most zajlik. A január 18-i közgyűlésre minden valószínűség szerint elkészül egy összegezés, amely tartalmazza a színház, a balett, az Iszlai-vezetete Szegedi Korzó Színház Egyesület, a MASZK és az eddigi működtető, a Mozgóképek Kft. javaslatait. A kulturális bizottság az ezektől a szervezetektől kapott ötletek, elképzelések alapján szeretné kialakítani a közgyűlés elé terjesztendő javaslatát. Berekné dr. Petri Ildikó, a bizottság elnöke egyelőre nem ismeri az összes javaslatot, és persze a bizottság leendő álláspontjáról sem lehet előre semmit tudni. Am az biz-

tos, mondta érdeklődésünkre az elnök asszony, hogy mihamarabb el kell dönteni: a város szellemi életének további gazdagítása érdekében vállalja-e az önkormányzat, hogy továbbra is bérelje a Korzót és az ezután eldöntendő módon, de kulturális célokra használja, avagy lemond arról, hogy így is támogassa Szeged kulturális, művészeti civil szervezeteit és saját fönntartású művészeti intézményeit.

A januári közgyűlés valószínűleg még csak amolyan „első olvasatban” foglalkozik a témával, s a kulturális bizottság a képviselők javaslatait is figyelembe véve formálja tovább határozati javaslatát a Korzó hasznosításáról.

S. E.

Török alkotó művei is láthatók Vásárhelyen

Megidézték ősi segítő erők

Különböző stílusok, különböző témák jellemzik a IV. vásárhelyi kerámiaszimpozium – a Tornyai János Múzeumban megtekinthető – alkotásait. Ami közös bennük: valamilyen úton-módon mind egyikük választ keres a ma új és még újabb kihívásaira.

Világunk, persze, már túl van egy csomó „rég” kihíváson is, az emberiség túlélte a korábbi megpróbáltatásokat, s e sikerrel kezelt problémákból akár tanulhatnánk is. Legalábbis erre figyelmeztet a török Nurdan Arslan. Egyik műve: jókora, göcsörtös oszlop, sok tűzvész látt, félig elszenesedett fatörzsről tűnik, rajta szövegterjedékeket tartalmazó, égett szélű, pergamen vagy állatbőr hatást keltő lapokkal. Viharvert útmutatóoszlop. Főiratait, melyek figyelmeztetni akartak a múlt szörnyűségeire, későbbi korok nem vették figyelembe, és csaknem elpusztították őket, hordozójával együtt. Mint egy semmibe vett tilalomfa – a semmibevétel következményeivel. A mű egyébiránt tipikusan globalitás-korabeli alkotás, az orkhoni feliratok éppúgy „beugranak” láttán, mint a qumráni tekercsek, maguk a szövegek a XXI. századi ember jövőért aggodását fejezik ki.

A vajdasági Nemes Fekete Edit plasztikáiban – melyek a művész eleményanyagából, a szerbiai háborúk traumájából táplálkoznak – nem nehéz fölfedezni a háború, a mindenkori háborúk elleni tiltakozást. A leegyszerűsített figurák (mind egyik egyforma) első pillantásra félig-meddig fedezékbe ázott, az égen lehelhető, láthatatlan repülőgépekre irányított ágyúkat idéznek – a második pillantásra azonban már

A IV. hódmezővásárhelyi kerámiaszimpozium alkotásai várják az érdeklődőket.

Fotó: Tésik Attila

föld felé hajló, apácaruhás, sebesülteket gondozó nőalakokat is sejtetnek. Ennél kevesebb művészi eszközzel ennél többet mondani – aligha lehet!

Kerezi Gyöngyi alkotásai láttán a néző fölteszi a kérdést: ment-e előrébb a technika által a világ? Sőt: ment-e az ember által előrébb? Az egyik Kerezi Gyöngyi szobor: kerekken guruló teknőc (teknője két oldalán tengeralattjáró ablakaira emlékeztető nyílások), a teknőcön elefánt (hengerekből), az elefánton pedig ugrabugráló bohóc.

Az egyik indiai teremtmésmítosz szerint a világ óriás teknősbékán álló elefánton nyugszik, nyilvánvalóan erre utal a mű, illetve arra: a legfelül álló lény, az ember (és világa), olykor, hm, nevétség. (Vagy siralmas? A legjobb bohócok nemcsak megnevettetik, „meg is rikattják” a közönséget.) Ráadásul az ember az „alapot alapjait” is saját képére és hasonlatosságára formázta: a teknőc és az elefánt már nem élő, nem valódi, mindkettő kiüresedett – éppúgy, mint a kezében tartott hal. Tótilásan az ember uralja a világot –

üzenni a szobor –, meg kellene a bohócnak komolyodnia már! Tóth Magdolna Sára plasztikái a magyar s az általános emberi őstörténetből merítenek. Totemsorozatának alakjai éppúgy lehetnének indiai figurák, mint ősmagyarok, és a széttárt karokból – amely karok éppúgy idézhetik a szárnyakat, mint a kereszt vízszintes ágát – fonálon lecsüngő kő, „vízcsöppek” a tibeti szélcsengőre, de akár az inka quipukra is emlékeztetnek. „Meg lett idézve” minden emberiséget segítő erő.

FARKAS CSABA